

ผลการพัฒนาแบบวัด

การพัฒนาแบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาพยาบาล
สำหรับการนำเสนอผลการพัฒนาแบบวัด นำเสนอเป็นขั้นตอนดังนี้

1. สัญลัษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอ
2. ผลการพัฒนาแบบวัด

ตอนที่ 1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบวัด

ตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัด

ตอนที่ 3 การประเมินแบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานและคู่มือ

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการพัฒนาแบบวัด

r_{xy}	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบวัด กับคะแนนการฝึกภาคปฏิบัติที่ได้จากการประเมินของอาจารย์ที่เทศก์ได้โดยใช้แบบประเมินของวิทยาลัย
r_{tt}	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบวัด ระหว่างผู้ประเมิน 2 คน
IC	หมายถึง	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
n	หมายถึง	จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผลการสร้างและพัฒนาแบบวัด

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการพัฒนาแบบวัดเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน

ก. รายละเอียดเกี่ยวกับการวัด

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน ได้แนวคิดมาจากความหมาย ลักษณะวิชา และประสงค์การเรียนรู้การปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เป็นแบบสังเกต โดยการสร้างเป็นมาตราประมาณค่า มี 4 ระดับ ประกอบด้วยแบบวัด จำนวน 7 ฉบับ คือ

1. แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การอาบน้ำผู้ป่วยที่สมบูรณ์แบบบนเตียง
2. แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อ
3. แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การทำแผล
4. แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การให้ออกซิเจน
5. แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การวัดสัญญาณชีพ

6. แบบวัดทักษะการปฏิบัติกรพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง
การให้ยาทางปาก

7. แบบวัดทักษะการปฏิบัติกรพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง
การใส่ถุงมือปราศจากเชื้อ

ข. สถิติพื้นฐานของแบบวัด

จากการนำแบบวัดทักษะการปฏิบัติกรพยาบาลพื้นฐานทั้ง
7 ฉบับ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 27 คน นำผลมา
วิเคราะห์ ได้ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัด ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน ทั้ง 7 ฉบับ

ค่าสถิติ	แบบวัด การอาบน้ำ ผู้ป่วยที่ล้มลุกแบบ บนเตียง	แบบวัด การหัดยา เขากลามเนื้อ	แบบวัด การทำแผล	แบบวัด การให้ออกซิเจน	แบบวัด การวัดสัญญาณ ชีพ	แบบวัด การให้ยา ทางปาก	แบบวัด การใส่ ถุงมือปราศจาก เชื้อ
คะแนนเต็ม	30	30	30	30	30	30	30
คะแนนที่มากที่สุด (Maximum)	29	29	28	29	27	29	30
คะแนนที่น้อยที่สุด (Minimum)	22	18	22	23	17	20	17
ค่าเฉลี่ย (Mean)	25.86	24.41	25.78	26.22	22.11	25.70	25.57
มัธยฐาน (Median)	26	24	26	26	22	26	27
ฐานนิยม (Mode)	25,27	24	27	27,29	20	27	30
พิสัย (Range)	7	11	6	6	10	9	13
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.57	2.59	1.65	1.89	2.61	2.34	4.13
ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย	6.06	10.61	6.41	7.19	11.81	9.12	16.16
ค่าความเบ้ (Skewness)	-.11	-.39	-.56	.076	.23	-.81	-.64
ค่าความโด่งแบน (Kurtosis)	-.64	-.46	-.55	-1.05	-.83	.04	-.76
จำนวนนักศึกษา (n)	27	27	27	27	27	27	27

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การอาบน้ำผู้ป่วยที่ล้มบูรณ์แบบบนเตียง นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 25.86 จากคะแนนเต็ม 30 โดยคะแนนที่มากที่สุด คือ 29 และน้อยที่สุด คือ 22 ค่ามัธยฐานของคะแนน คือ 26 คะแนนที่มีความถี่สูงสุดคือ 25 และ 27 จากค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย พบว่า คะแนนมีการกระจายน้อยกว่าทุกแบบวัด มีการแจกแจงแบบเบ้ซ้ายเล็กน้อย คือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ค่าความโด่งเป็นลบ แสดงว่า รูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งเตี้ยกว่าโค้งปกติ

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การสวดยาเข้ากล้ามเนื้อ นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 24.41 จากคะแนนเต็ม 30 โดยคะแนนที่มากที่สุด คือ 29 และน้อยที่สุดคือ 18 ค่ามัธยฐานของคะแนน คือ 24 คะแนนที่มีความถี่สูงสุดคือ 24 คะแนนมีการกระจายเป็นอันดับ 3 ของทุกแบบวัด มีการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย คือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ค่าความโด่งเป็นลบ แสดงว่า รูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งเตี้ยกว่าโค้งปกติ

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การทำแผล นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 25.78 จากคะแนนเต็ม 30 โดยคะแนนที่มากที่สุด คือ 28 และน้อยที่สุด คือ 22 ค่ามัธยฐานของคะแนน คือ 26 คะแนนที่มีความถี่สูงสุด คือ 27 คะแนนมีการกระจายเป็นอันดับ 6 ของทุกแบบวัด มีการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย คือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ค่าความโด่งเป็นลบ แสดงว่า รูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งเตี้ยกว่าโค้งปกติ

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การให้ออกซิเจน นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 26.22 จากคะแนนเต็ม 30 โดยคะแนนที่มากที่สุด คือ 29 และน้อยที่สุด คือ 23 ค่ามัธยฐานของคะแนนคือ 26 คะแนนที่มีความถี่สูงสุดคือ 27 และ 28 คะแนนมีการกระจายอันดับ 5 ของทุกแบบวัด มีการแจกแจงแบบเบ้ขวาเล็กน้อย ค่าความโด่งติดลบ แสดงว่า รูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งเตี้ยกว่าโค้งปกติ

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การวัดสัญญาณชีพ นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 22.11 จากคะแนนเต็ม 30 โดยคะแนนมากที่สุด คือ 27 และน้อยที่สุด คือ 17 ค่ามัธยฐานของคะแนน คือ 22 คะแนนที่มีความถี่สูงสุดคือ 20 คะแนนมีการกระจายเป็นอันดับ 2 ของทุกแบบวัด มีการแจกแจงแบบเบ้ขวา แสดงว่านักศึกษาล้วนใหญ่มีคะแนนอยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ค่าความโด่งเป็นลบ แสดงว่ารูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งเตี้ยกว่าโค้งปกติ

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การให้ยาทางปาก นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 25.76 จากคะแนนเต็ม 30 โดยคะแนนมากที่สุด คือ 29 และน้อยที่สุด คือ 20 ค่ามัธยฐานของคะแนน คือ 26 คะแนนที่มีความถี่สูงสุด คือ 27 คะแนนมีการกระจายเป็นอันดับ 4 ของทุกแบบวัด มีการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย คือ นักศึกษาล้วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ค่าความโด่งเป็นบวก แสดงว่า รูปร่างของการแจกแจง เป็นโค้งสูงกว่าโค้งปกติ

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การใส่ถุงมือปราศจากเชื้อ นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 25.57 จากคะแนนเต็ม 30 โดยคะแนนมากที่สุด คือ 30 และน้อยที่สุด คือ 17 ค่ามัธยฐานของคะแนนคือ 27 คะแนนที่มีความถี่สูงสุดคือ 30 คะแนนมีการกระจายมากกว่าทุกแบบวัด มีการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย คือ นักศึกษาล้วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ค่าความโด่งเป็นลบ แสดงว่า รูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งเตี้ยกว่าโค้งปกติ

จากการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้น สรุปได้ว่า แบบวัดส่วนใหญ่จะมีการแจกแจงข้อมูลแบบเบ้ซ้าย นั่นคือ ผลการประเมินคะแนนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม และค่าความโด่งส่วนใหญ่จะติดลบ แสดงว่า รูปร่างของการแจกแจงของคะแนนจะมีความโค้งเตี้ยกว่าโค้งปกติ

ตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด

2.1 ความตรง (Validity) การหาความตรงของแบบวัดทักษะการปฏิบัติ การพยาบาลพื้นฐานครั้งนี้ ผู้วิจัยได้หาความตรง 2 แบบ คือ ความตรงเนื้อหา และความตรงตามสภาพ

2.1.1 ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

การสร้างแบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน ลักษณะวิชาและวัตถุประสงค์ของวิชาแนวคิดพื้นฐานและหลักการพยาบาล ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ ระดับต้น (หลักสูตรปรับปรุง 2535) สำหรับนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์วัตถุประสงค์ด้านทักษะพิสัย พฤติกรรมที่ต้องการวัด นำมาเขียนเป็นพฤติกรรมการปฏิบัติ และเกณฑ์การให้ระดับคะแนน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาการพยาบาลพื้นฐาน จำนวน 9 คน (ตามรายชื่อในภาคผนวก ก.) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมการปฏิบัติกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา ให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาการพยาบาลพื้นฐาน ผู้เชี่ยวชาญในการสอนและนิเทศการปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลในวิชาแนวคิดพื้นฐานและหลักการพยาบาลในสถาบันต่าง ๆ จำนวน 5 คน (ตามรายชื่อในภาคผนวก ก.) กำหนดน้ำหนักคะแนนรายข้อ น้ำหนักคะแนนแต่ละแบบวัด และเกณฑ์การให้ระดับคะแนน 2, 1, 0 นำมาเป็นกรอบในการกำหนดน้ำหนักคะแนนและเกณฑ์การให้ระดับคะแนนในแต่ละแบบวัด และให้ผู้เชี่ยวชาญในการวัดและประเมินผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในการสอนและนิเทศการปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลบนหอผู้ป่วยในวิชาแนวคิดพื้นฐานและหลักการพยาบาลในสถาบันต่าง ๆ จำนวน 9 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญเดิม 4 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญใหม่ 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของการกำหนดคะแนนรายข้อ น้ำหนักคะแนนแต่ละแบบวัด และตรวจสอบความสอดคล้องของเกณฑ์การให้ระดับคะแนน โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมการปฏิบัติ กับวัตถุประสงค์และเนื้อหา แบบประเมินความเหมาะสมของการกำหนดคะแนนแต่ละแบบวัด แบบประเมินความเหมาะสมของการกำหนดคะแนนรายข้อ และแบบประเมินความสอดคล้องของ เกณฑ์การให้ระดับคะแนนในแต่ละพฤติกรรมการปฏิบัติ ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

ในการคัดเลือก ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะพฤติกรรมการ

ปฏิบัติ น้าหนักคะแนนรายข้อ น้าหนักคะแนนแต่ละแบบวัด และ เกณฑ์การให้ระดับคะแนน ที่มี ค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 ขึ้นไป ปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องในแต่ละพฤติกรรมการปฏิบัติ น้าหนักคะแนนรายข้อ น้าหนักคะแนนแต่ละแบบวัด และ เกณฑ์การให้ระดับคะแนน แสดงผลในภาคผนวก ข.

2.1.2 ความตรงตามสภาพของแบบวัด ผู้วิจัยพิจารณาจาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กับ คะแนนภาคปฏิบัติ ของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2535 ที่ได้จากการประเมินของอาจารย์นิเทศก์ ซึ่งควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของนักศึกษาตลอดเวลา และประเมินความสามารถในด้านการ ปฏิบัติตามสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษา โดยใช้แบบประเมินภาคปฏิบัติของวิทยาลัย ซึ่งค่าความ ตรงตามสภาพในการทดลองใช้แบบวัดครั้งที่ 2 และการทดลองใช้แบบวัดครั้งที่ 3 แสดงไว้ ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าความตรงตามสภาพในการทดลองใช้ครั้งที่ 2 และการทดลองใช้ครั้งที่ 2 และการทดลองใช้ครั้งที่ 3

แบบวัดทักษะการปฏิบัติ การพยาบาลพื้นฐาน	การทดลองใช้ครั้งที่ 2		การทดลองใช้ครั้งที่ 3	
	n	r_{xy}	n	r_{xy}
การอาบน้ำผู้ป่วยที่สมบูรณ์แบบบนเตียง	10	0.71	27	0.78**
การฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อ	10	0.74	27	0.77**
การทำแผล	10	0.62	27	0.73**
การให้ออกซิเจน	10	0.60	27	0.63**
การวัดสัญญาณชีพ	10	0.68	27	0.70**
การให้ยาทางปาก	10	0.52	27	0.54**
การใส่ถุงมือปราศจากเชื้อ	10	0.57	27	0.50**

** P < .01

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าในการทดลองใช้แบบวัดครั้งที่ 2 แบบวัดทุกฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนจากแบบวัด กับคะแนนภาคปฏิบัติที่ได้จากการประเมินของอาจารย์นิเทศก์โดยใช้แบบประเมินของวิทยาลัย มีค่าระหว่าง 0.52 ถึง 0.74 ส่วนในการทดลองใช้แบบวัดครั้งที่ 3 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.50 ถึง 0.78 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทดลองใช้ครั้งที่ 3 แบบวัดส่วนใหญ่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพิ่มขึ้น

2.2 ความเที่ยง (Reliability) การหาความเที่ยงของแบบวัด ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน 2 คน คือ อาจารย์นิเทศก์ และผู้วิจัย โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนที่ได้จากผู้ประเมินแต่ละคนในแต่ละแบบวัด ซึ่งผลแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ในการทดลองใช้ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3

แบบวัดทักษะการปฏิบัติ การพยาบาลพื้นฐาน	การทดลองใช้ครั้งที่ 2		การทดลองใช้ครั้งที่ 3	
	n	r_{tt}	n	r_{tt}
การอาบน้ำผู้ป่วยที่ล้มลุกแบบบนเตียง	10	0.69	27	0.72 **
การฉีดยา เข็มกล้ามเนื้อ	10	0.72	27	0.89 **
การทำแผล	10	0.77	27	0.78 **
การให้ออกซิเจน	10	0.86	27	0.88 **
การวัดสัญญาณชีพ	10	0.88	27	0.90 **
การให้ยาทางปาก	10	0.90	27	0.92 **
การใส่ถุงมือปราศจากเชื้อ	10	0.91	27	0.91 **

** P < .01

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผลการทดลองใช้แบบวัดครั้งที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้ประเมิน 2 คน มีค่าระหว่าง 0.69 ถึง 0.91 ส่วนในการทดลองใช้แบบวัดครั้งที่ 3 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.72 ถึง 0.92 ซึ่งจะเห็นว่าแบบวัดทุกฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพิ่มขึ้น เนื่องจากการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ร่วมกันระหว่างผู้ประเมิน หลังจากการทดลองใช้แบบวัดครั้งที่ 2

ตารางที่ 5 ผลสรุปเปรียบเทียบคุณภาพของแบบวัดทั้ง 7 ฉบับ

แบบวัดทักษะการปฏิบัติ การพยาบาลพื้นฐาน	ความตรงตามเนื้อหา IC	ความตรงตามสภาพ r_{xy}	ความเที่ยงระหว่าง ผู้ประเมิน 2 คน r_{tt}
การอาบน้ำผู้ป่วยที่			
สมบูรณ์แบบบนเตียง	0.67 - 1.00	0.78 **	0.72 **
การฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อ	0.67 - 1.00	0.77 **	0.89 **
การทำแผล	0.78 - 1.00	0.73 **	0.79 **
การให้ออกซิเจน	0.89 - 1.00	0.63 **	0.88 **
การวัดสัญญาณชีพ	0.78 - 1.00	0.70 **	0.90 **
การให้ยาทางปาก	0.78 - 1.00	0.54 **	0.92 **
การใส่ถุงมือสะอาด			
ปราศจากเชื้อ	0.89 - 1.00	0.50 **	0.91 **

** P < 0.01

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า แบบวัดทุกฉบับมีความตรงตามเนื้อหา โดยทุกข้อรายการมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 และทุกแบบวัดมีความตรงตามสภาพอยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงสูง โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนจากแบบวัด กับ คะแนนภาคปฏิบัติของนักศึกษาที่ได้จากการประเมินของอาจารย์นี้เทศก์โดยใช้แบบประเมินของวิทยาลัย มีค่าระหว่าง 0.50 ถึง 0.78 โดยมีค่าความตรงตามสภาพสูงสุดคือ แบบวัดการอาบน้ำผู้ป่วยที่สมบูรณ์แบบบนเตียง รองลงมาคือ แบบวัดการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อ แบบวัดการทำแผล, แบบวัดการวัดสัญญาณชีพ, แบบวัดการให้ออกซิเจน, แบบวัดการให้ยาทางปากและแบบวัดการใส่ถุงมือปราศจากเชื้อตามลำดับ

แบบวัดทุกฉบับมีค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน 2 คน อยู่ในเกณฑ์สูง ถึง สูงมาก โดยดูจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากผู้ประเมิน 2 คน คือ ผู้วิจัยและอาจารย์นิเทศก์มีค่าระหว่าง 0.72 ถึง 0.92 โดยแบบวัดที่มีค่าความเที่ยงสูงสุด คือ แบบวัดการให้ยาทางปาก รองลงมาคือ แบบวัดการใส่ถุงมือปราศจากเชื้อ, แบบวัดการวัดสัญญาณชีพ, แบบวัดการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อ, แบบวัดการให้ออกซิเจน, แบบวัดการทำแผล และแบบวัดการอาบน้ำผู้ป่วยที่สมบูรณ์แบบนเตียง ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การประเมินแบบวัดและคู่มือการใช้แบบวัด

ในการประเมินแบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน และคู่มือการใช้แบบวัดจากผู้ประเมินของวิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดสถาบันพัฒนากำลังคนด้านสาธารณสุข สำนักรงสุษ จำนวน 32 คน โดยมีผู้ประเมินที่นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง 10 คน ส่วนผู้ประเมินที่ไม่สามารถนำแบบวัดไปทดลองใช้จริงได้ เนื่องจากไม่มีนักศึกษาฝึกปฏิบัติ ได้แสดงความคิดเห็นต่อแบบวัดทุกด้านในกรณี ถัดองนำแบบวัดไปใช้ จำนวน 22 คน ซึ่งมีความชำนาญในการนิเทศการฝึกภาคปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานในวิชาแนวคิดพื้นฐานและหลักการพยาบาล

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ รายการพฤติกรรมของแบบวัดสะดวกต่อการประเมิน พฤติกรรมในข้อรายการตรงตามสถานการณ์ที่เป็นจริง ภาษาที่ใช้ในแต่ละแบบวัดชัดเจนและเข้าใจง่าย รูปแบบของแบบวัดเหมาะสม สะดวกต่อการนำไปใช้ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละแบบวัดชัดเจน ง่ายต่อการตัดสินใจ คู่มือการใช้แบบวัดมีคำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย วิธีการคิดคะแนนง่ายและชัดเจน และความสะดวกในการใช้คู่มือประกอบการประเมิน โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ คือ 4 (ดีมาก) 3 (ดี) 2 (พอใช้) 1 (ควรปรับปรุง) ให้ผู้ประเมินทั้ง 32 คน แสดงความคิดเห็น ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการประเมินแบบวัดจากผู้ประเมินที่นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง จำนวน 10 คน (\bar{X}_1) และผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง จำนวน 22 คน (\bar{X}_2)

ผลการประเมิน	การอ่านนำผู้ป่วยที่ สมบูรณ์แบบนเดียว				การฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อ เพื่อ				การทำแผล				การให้ออกซิเจน				การวัดสัญญาณชีพ				การให้ยาทางปาก				การใส่ถุงมือปราศจากเชื้อ							
	\bar{X}_1		SD_1		\bar{X}_2		SD_2		\bar{X}_1		SD_1		\bar{X}_2		SD_2		\bar{X}_1		SD_1		\bar{X}_2		SD_2		\bar{X}_1		SD_1		\bar{X}_2		SD_2	
	\bar{X}_1	SD_1	\bar{X}_2	SD_2	\bar{X}_1	SD_1	\bar{X}_2	SD_2	\bar{X}_1	SD_1	\bar{X}_2	SD_2	\bar{X}_1	SD_1	\bar{X}_2	SD_2	\bar{X}_1	SD_1	\bar{X}_2	SD_2	\bar{X}_1	SD_1	\bar{X}_2	SD_2	\bar{X}_1	SD_1	\bar{X}_2	SD_2	\bar{X}_1	SD_1	\bar{X}_2	SD_2
1. รายการพฤติกรรม สังเกตต่อการ ประเมิน	2.89	.56	3.11	0.78	2.89	.56	3.11	0.78	2.89	.56	3.24	.75	2.89	.56	3.18	.73	2.89	.56	3.11	.78	2.89	.56	3.18	.73	2.89	.56	3.18	.73	2.89	.56	3.18	.73
2. พฤติกรรมในข้อ รายการตรงตาม สถานการณ์ที่เป็น จริง	2.89	.56	3.29	.59	2.89	.56	3.18	.60	2.89	.56	3.65	.47	2.89	.56	3.29	.59	2.89	.56	3.24	.78	2.89	.56	3.41	.68	2.89	.56	3.41	.68	2.89	.56	3.41	.68
3. ภาษาที่ใช้ในแต่ละ แบบวัดชัดเจนและ เข้าใจง่าย	2.78	.65	2.88	.59	2.78	.63	3.00	.81	2.78	.63	3.00	.81	2.78	.63	2.88	.59	2.78	.63	2.88	.59	2.78	.63	3.00	.81	2.78	.63	2.82	.84	2.78	.63	2.82	.84
4. รูปแบบของแบบวัด เหมาะสม สอดคล้อง ต่อการนำไปใช้	2.89	.56	2.94	.72	2.89	.56	3.12	.71	2.89	.56	3.18	.73	2.89	.56	3.12	.71	2.89	.56	3.12	.71	2.89	.56	3.12	.71	2.89	.56	3.12	.71	2.89	.56	3.12	.71
5. เกณฑ์การให้คะแนน แต่ละแบบวัดชัดเจน ง่ายต่อการตัดสินใจ	2.78	.65	3.31	.79	2.78	.65	3.24	.75	2.78	.65	3.19	.64	2.78	.65	3.31	.79	2.78	.65	3.31	.79	2.78	.65	3.31	.79	2.78	.65	3.38	.79	2.78	.65	3.38	.79

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประเมินที่นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงประเมินเกี่ยวกับแบบวัด มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.78 - 2.89 เหมือนกันทุกฉบับ

ส่วนผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง ประเมินเกี่ยวกับแบบวัดกระจายกันดังนี้

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การอาบน้ำผู้ป่วยที่ล้มลุกแบบบนเตียง ผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.88 - 3.31

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การสวดยาเข้ากล้ามเนื้อ ผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.00 - 3.24

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การทำแผล ผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.00 - 3.65

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การให้ออกซิเจนและการวัดสัญญาณชีพ ผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.88 - 3.31

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การให้ยาทางปาก ผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.00 - 3.41

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การใส่ถุงมือปราศจากเชื้อ ผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.82 - 3.41

ตารางที่ 7 ผลการประเมินแบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานแต่ละฉบับ และรวมทุกฉบับ จากผู้ประเมินทั้งหมด คือ ทั้งผู้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงและผู้ที่ไม่ได้้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง รวม 32 คน

ผลการประเมินแบบวัด	การอ่านผู้ป่วยที่ส่งมอบแบบบน		การสวดยาเข้ากล้ามเนื้อ		การทำแผล		การให้ออกซิเจน		การวัดสัญญาณชีพ		การให้ยาทางปาก		การใส่ถุงมือปราศจากเชื้อ		แบบวัดทุกฉบับ	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. รายการพฤติกรรมส่วนตัวต่อการประเมิน	3.00	.67	3.00	.67	3.07	.66	3.04	.65	3.00	.67	3.00	.67	3.04	.65	3.02	.66
2. พฤติกรรมในข้อรายการตรงตามสถานการณ์ที่เป็นจริง	3.09	.56	3.04	.58	3.27	.52	3.09	.58	3.07	.67	3.15	.62	3.15	.62	3.12	.59
3. ภาษาที่ใช้ในแต่ละแบบวัดชัดเจนและเข้าใจง่าย	2.83	.62	2.89	.72	2.89	.72	2.83	.57	2.83	.61	2.89	.72	2.80	.74	2.85	0.64
4. รูปแบบของแบบวัดเหมาะสม สอดคล้องต่อการนำไปใช้	2.92	.64	3.00	.64	3.04	.65	3.00	.64	3.00	.64	3.00	.64	3.00	.64	2.99	0.64
5. เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละแบบวัดชัดเจน ง่ายต่อการตัดสินใจ	3.05	.72	3.01	.70	2.99	.64	3.05	.72	3.05	.72	3.05	.72	3.08	.78	3.04	0.7

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า แบบวัดทั้ง 7 ฉบับ มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี โดยผลการประเมินในเรื่องพฤติกรรมในข้อรายการตรงตามสถานการณ์ที่เป็นจริง มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผลการประเมินเรื่องอื่น ๆ ส่วนผลการประเมินในเรื่องภาษาที่ใช้ในแต่ละแบบวัดชัดเจนและเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผลการประเมินด้านอื่น ๆ

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่องการอาบน้ำผู้ป่วยที่ล้มบูรณ์แบบบนเตียงและแบบวัด การให้ออกซิเจนมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.83 - 3.09 ซึ่งเป็นผลการประเมินในระดับดี

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การศึดยาเข้ากล้ามเนื้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.89 - 3.04 ซึ่งเป็นผลการประเมินในระดับดี

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การทำแผล มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.89 - 3.27 ซึ่งเป็นผลการประเมินในระดับดี

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การวัดสัญญาณชีพ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.83 - 3.07 ซึ่งเป็นผลการประเมินในระดับดี

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่องการให้ยาทางปาก มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.89 - 3.15 ซึ่งเป็นผลการประเมินในระดับดี

แบบวัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน เรื่อง การใส่ถุงมือปราศจากเชื้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.80 - 3.15 ซึ่งเป็นผลการประเมินในระดับดี

ค่าเฉลี่ยรวมของแบบวัดทุกฉบับ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี คือ 2.85 - 3.12 โดยผลการประเมินในเรื่องพฤติกรรมในข้อรายการตรงตามสถานการณ์ที่เป็นจริง มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผลการประเมินเรื่องอื่น ๆ ส่วนผลการประเมินในเรื่องภาษาที่ใช้ในแต่ละแบบวัดชัดเจนและเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผลการประเมินเรื่องอื่น ๆ

ตารางที่ 8 ผลการประเมินคู่มือการใช้แบบวัด จากผู้ประเมินที่นำไปทดลองใช้จริง (\bar{X}_1) และผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง (\bar{X}_2) และค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X})

ผลการประเมินคู่มือการใช้แบบวัด	\bar{X}_1	SD ₁	\bar{X}_2	SD ₂	\bar{X}	SD
1. คำชี้แจงในการใช้แบบวัดชัดเจน นำไปปฏิบัติได้ง่าย	3.11	.78	3.38	.45	3.15	.62
2. วิธีการคิดคะแนนในคู่มือง่ายและ ชัดเจน	3.11	.33	2.94	.90	3.00	.78
3. ความสะดวกในการใช้คู่มือประกอบ การประเมิน	2.96	.73	2.88	.70	2.92	.72

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผลการประเมินคู่มือการใช้แบบวัดจากผู้ประเมินที่นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงอยู่ในระดับดี คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.96 ถึง 3.11 และ ผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงอยู่ในระดับดี คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.88 ถึง 3.38 ส่วนค่าเฉลี่ยรวมของผลการประเมินอยู่ในระดับดี คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.92 ถึง 3.15 โดยผลการประเมินในเรื่องคู่มือการใช้แบบวัด มีคำชี้แจงในการใช้แบบวัดชัดเจน นำไปปฏิบัติได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนวิธีการคิดคะแนนในคู่มือง่ายและชัดเจน และความสะดวกในการใช้คู่มือประกอบการประเมิน มีค่าเฉลี่ยรองลงมาตามลำดับ